

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Septima Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

SEPTIMA DIES.

Tessera.

Eamus & nos, & moriamur cum illo. Joan.

MEDITATIO I.

DE PASSIONE CHRISTI.

Scopus.

Proposium artis patiendi addiscenda.

Punctum I.

Confidera I. Quàm graves tam corporis, quàm Animi cruciatus toto Passionis suæ tempore passus sit Christus, sive intensivè, sive intensivè eisdem spectes; sive enim ipsam ipsam Personam infinità dignitate ac sanctitate præditam, sive Judæos & Lictores homines vilissimos, ingratisimos, & maximos: sive tormentorum varietatem & crudelitatem; sive Præsidum Judiciumque Iniquitatem & Odium; sive Socij & Auxilij omnis absentiam consideres, undique videbis ingens his cruciatibus pondus accessisse.

Confidera II. Quanta cum Patientia, promptitudine, & alacritate hos omnes cruciatus sustinuerit; nam de primo quidem, nempe quòd *patienter* eos sustinuerit, testatus est Matias cap. 53. dicens: *Sicut Ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tondente se obmutescat, & non aperiet os suum.* De altero testatus est idem l. c. dicens: *Oblatus est, quod ipse soluit.* & colligitur ex eo, quòd ulterò occurrerit Inimicis, dixeritque Apostolis: *Surgite eamus.* De tertio seu de Alacritate ac gaudio testimonium tulit S. David Psal. 18. dum dixit: *Exultavit ut Gigas ad currendam viam suam.* Imò & ipse idem confessus est e. 12. Lucæ. *Basissimo habeo baptizari, & quomodo contritor, donec perficiatur.*

Confidera III. Quàm longè tu adhuc remotus sis ab hac perfectione Patientiæ, & quomodo deinceps saltem hanc artem à Christo addiscere velis. Colloquium.

Pun-

Punctum II.

Confidera I. Quibus motivis se Christus excitaverit ad hanc Patientiae Artem exercendam, & tantopere nobis commendandam. Nimirum 1. *Necessitate*: cum enim omnes nos per multas tribulationes oporteat introire in regnum DEI, necesse est utique, ut maturè nos ad eas præparemus, & damnum potius, quàm commodum ex eis reportantes, & miseri efficiamur. 2. *Vilitate*: cum, teste S. Paulo 1. Cor. 4. *id, quod leve & momentaneum est tribulationis, aeternum gloria pondus operetur in nobis*; & ut ait Thomas de Kemp. 1. 2. c. 12. dixit, si aliquid melius & utilius Saluti Hominum fuisset, quàm pati, Christus utique non hoc & exemplo docuisset. 3. *Dignitate*: cum per hanc Artem Christus obtinuerit Nomen super omne Nomen, idque omnes etiam alij obtenturi sint, qui cum ipso obediens usque ad mortem Crucis fuerint. 4. *Iucunditate*: cum *secundum multitudinem dolorum in corde consolationes DEI confitent animas nostras*, teste S. Davide Pl. 93. & experientia S. Paulus, *repletus consolatione, & superabundanti gratia in omni tribulatione sua*. 5. *Facilitate*: quia licet se difficile videatur adversa pati, hoc tamen respectu illius duntaxat verum est, ut bene advertit S. Bernardus, qui *Crucem vident, & unctionem non experiuntur*; secus verò de Iohannis, qui gustant, quàm suavis etiam in ipsis amaritudinis sit Dominus.

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, dignaque propter quæ omnes quidem Homines, sed præcipuè Sacerdotes ad hanc Artem addiscendam, omni studio incumbant, ut, qui sicut Nomen Domini coram Gentibus cum S. Paulo portare debent, ita cum eodem etiam illis ostendatur, quæta oporteat eos pro hoc Nomine pati.

Confidera III. Quantum hæcenus in hac Arte profecti & quomodo deinceps saltem eandem addiscere velis. Colloquium.

Punctum III.

Confidera I. Quàm multa & efficacia ad hanc Artem addiscendam Media tibi suppetant. Nam 1. si primus Artus discendi est Nobilitas Magistri, quid nobilior DEI Filius

Si Condiscipulorum fervor & alacritas non parvum dis-
 ciplinis stimulum addit ad similem fervorem concipiendū,
 quis non summè exciretur ad hanc Artem addiscendam, si ad-
 vertat, præstantissimos quosque Sanctos omnem in ea exer-
 cenda operam, studiumque posuisse? 3. Si præmij promif-
 smagnitudo non modicè etiam excitat ad fervorem discen-
 di, quis non ad hanc artem summo studio feratur, cui novis
 amplissimum summæ Gloriæ præmium promissum? id quod
 dicit S. Ignatius testatus est dicere interdum ad suos solitus:
 Si magnus fieri Sanctus desideras, pete à DEO, ut multas tibi
 adversitates immittat; neque enim aliud aptius invenitur
 medium ad ejusmodi Sanctitatem perveniendi, quàm mul-
 tum tribulationum constans & amorosa perpessio. 4. Si
 hæc Artes præ reliquis avidè & studiosè addiscuntur, quarum
 frequens, imò assiduus est usus, & quidem cum magno emo-
 lumento conjunctus; quis Artem patiendi non ante omnes
 addiscere studeat, cujus perpetuus usus, & amplissimus fru-
 ctus existit?

Confidera II. Quantas iterum gratias debeas Magistro
 tuo, quod non modò ad hanc Artem addiscendam te quàm Ver-
 bis, quàm Exemplo suo invitârît; verùm etiam tam multa,
 tamque efficaciam media suppeditârît ad eandem facilius ad-
 discendam & exercendam.

Confidera III. Quomodo tu hæc media usurpa-
 veris, & usurpare deinceps velis. Colloquium.

Videri potest etiam Masenius fol. 312. vel Sacerdos Chri-
 stianus Med. 5. part. 5.

Conclusiones.

I. Ergo exhibeamus nos sicut DEI Ministros in multa pa-
 tientia, in tribulationibus, in angustiis, in plagis, in carce-
 ribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis &c.
 per arma iustitiae à dextris & à sinistris, per gloriam & Signo-
 litatem, per infamiam & bonam famam. 1. Cor. 6.

II. Ergo gaudium existima, cum in Varias tentationes
 & tribulationes incidere sciens, quod probatio Fidei Patien-
 tiam operatur, Patientia autem opus perfectum habet. Jac. 1.

III. Ergo doctrinam tuam Patientiam tuam confirma; nam
 doctrina Viri per Patientiam noscitur, teste Salomone Prov.
 Instru. VIII.

19. & ideo, ut bene dixit S. Gregorius hom. 35. super Brach.
*tanto quisque ostenditur minus doctus, quanto curvior
 minus patiens; nec enim potest veraciter bona docenda
 pendere, si vivendo aequanimiter nesciat mala tolerare.*
 Legatur etiam l. 2. c. 12. ex inicit. Christi.

MEDITATIO II.

Pro septima Die.

DE CRUCIFIXIONE ET MORTE CHRISTI

Scopus.

Crucifixionis & mortis spiritualis ardens desiderium

Punctum I.

Confidera I. Qualem & quam dolorosam, ignominiosam, & luctuosam mortem sustinuerit Christus, cum eo tempore tum ob prateritos dolores & defatigationes; tum novam manuum pedumque perterebationem, tum ob multitudinem adstantium, mortisque ejus consentientium; tum ob derelictionem non tantum ab Hominibus Solatium, aut non valentibus, sed ab ipso etiam a tereno Patre omnes tam corporis, quam Animi cruciatibus dubie innumeris partibus sint aucti, ita ut tunc cum verum dicere potuerit: *O vos omnes, qui transitis per Siam, audite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.* Thren. 1.

Confidera II. Cur hanc tam acerbam Mortem voluerit, cum tamen praecedentes dolores jam sufficiens fuissent ad totum Genus humanum redimendum; ob quas videlicet causas. 1. Ut excessum sui Amoris ostendens, sicque facto ipso confirmaret, quod verbis praedixerat: *Magis pro Amicis suis.* 2. Ut Morte sua vitam nobis paratam nec vivendi duntaxat bene, sed etiam moriendi modum, etiam Artem doceret. 3. Ut Mortis suae acerbitate nostrae carnis amaritiam temperaret & dulcoraret. 4. Ut ad mortem spiritualem ipsius amore suscipiendam nos excitaret.

Confidera III. Quantas gratias Christo debeas ob istas has causas, quamque adeo merito cum S. Bernardo docere mare debeas: *Nemo deinceps sibi videtur, sed ei, qui pro*

superius est; cui enim iustus servam, quam ei, quib, si non mo-
 stratur, ego non servarem? Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quid sit Mors spiritualis, quam cum Christo
 ire debes, nimirum separatio moralis Animæ à Corpore,
 traditio Spiritus in manus Cælestis Patris, id est, ut non
 quæ corpus seu inferior Homo appetunt, desideres &
 liberes, sed solum æterni Patris beneplacitum; sic enim A-
 postolus Rom. 12. hortatus est dicens: *Nolite conformari
 huic seculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut
 probentur, quæ sūt Voluntas DEI bona, beneplacens, & perfecta.*
 Sic enim cum veritate dicere poteris: *Mihi Mundus crucia-
 tum est, & ego Mundo.*

Considera II. Quam libenter hanc mortem suscipere de-
 bes, utpote de qua verè etiam sicut de morte Christi, dici
 solet, quòd sit pretiosa in conspectu Domini. pretiosa ob
 difficultatem (quia, cum nemo seipsum odio habeat, diffi-
 cile est, sibi ipsi vim inferre) pretiosa ob diuturnitatem, quia
 non tribus duntaxat horis, sed toto vitæ tempore durare de-
 bet: pretiosa propter utilitatem, quia ipsa est unicum me-
 dum ad veram Animæ vitam obtinendam, juxta notum
 axioma: *Tantum servis DEO, quantum moreris tibi*: pretio-
 sa propter jucunditatem, quia per eam verè pax & tranquillitas
 Animæ obtinetur, cum nihil æquè huic paci obstat, quam
 amor proprius, qui per hanc mortem penitus interimitur.

Considera III. An hætenus sic spiritualiter mortuus fue-
 ris, aut mori deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum Instrumentis aut Actio-
 nibus Mors Christo illata sit, nimirum Clavorum, Malleo-
 rum, & Spinarum violentiâ; hi enim viam Sanguini, & per
 hanc ipsam Animæ aperuerunt, ut ex corpore exire po-
 terent.

Considera II. Quinam sint spirituales clavi & mallei,
 quibus tu mortem spiritualem tibi inferre debeas, nempe as-
 sumpti Actus Mortificationis, quibus violentiam Amori pro-
 prio & Concupiscentiæ inordinatæ inferre conaberis, ut di-
 cere

cere cum S. David Pf. 43. possis: *Propter se mortificamur
ta die: astimati sumus sicut oves occisionis.*

Considera III. Si Milites ad mortem damnati plerumque pro summa habent gratia, multoque libentius moriuntur ab aliquo dilecto Amico mors ipsis inferri sinatur; quam libentius tu mortem istam spiritualem sustinere debes. tibi conceditur, ut à teipso velut tibi Amicissimo illa sustineatur, que in hac vita optari potest, & tibi per eam obtingat, cum verè de tali morte dici queat quod Apoc. 14. DEVS ipse scribi iussit: *Beati mortui in Domino moriuntur: A modo jam dicit Spiritus, ut resuscitent à laboribus suis; opera enim illorum sequuntur.* Exclama igitur cum Judæis, & fer sententiam de recipi- cendo: *Reus est mortis: Crucifigatur.* Colloquium.

Vide etiam Masenium, fol. 324. Vel Theophilum West- heb. 3. medit. de Christo Crucifixo.

Conclusiones.

I. Ergo exclamantem audi S. Bernardum: *Exergat Deus cadat armatus iste, cadat & conteratur inimicus huius. Contemptor DEI, Amator sui, Amicus Mundi, Servus hominibus. quid tibi videtur? Certè si verè sentis, mox tuus Reus est mortis: Crucifigatur, crucifigatur.*

II. Ergo dic cum S. Paulo: *Absit mihi gloriari, nisi in Cruce Domini mei IESU Christi, per quem mihi Mundus crucifixus est, & ego Mundo.* Gal.

III. Ergo crede tibi dictum à pio Asceta l. 2. c. 12. *In Cruce totum constat, & in moriendo totum jacet: Quia est alia Via ad vitam, & Vera interna pacem, nisi per Crucem & Mortificationem.*

Legatur etiam ex l. 2. c. 11.

CONSIDERATIO PRO VII. DIE. DE ACTIONIBVS AD IPSVM SACER- DOTE M SPECTANTIBVS.

Punctum I.

Hæ triplicis ferè sunt generis, nam aliquæ quidem ad animam, aliæ ad Corpus, aliæ ad res temporales & æternas.

cas spectant. Quid circa singulas observandum sit, hoc
erit examinandum juxta regulas mox subjungendas.

I.

Erga Personam propriam.

- Cura Oeconomix Sobria
Propter majorem ædificationem
- Cura Corporis moderata
Propter faciliorem Operationem.
- Cura Animæ præcipua
Propter potiorem Æstimationem.

II.

Erga Animam.

- Malum vitæ sollicitè
Ob grande nocumentum.
- Bonum age præservidè
Ob Gratix augmentum.
- Curas inanes abijce
Ob Pacis incrementum.

III.

Erga Corpus.

- Corpus cibo refocilla,
Ne fame contabescat.
- Justo labore occupa,
Ne otio torpescat.
- Gratâ quiete recrea,
Ne obrutum languescat.

IV.

Erga Mensam.

- Præmitte Benedicite,
Ut pius agnoscaris.
- Quod sumis, sume modicè,
Ut finem consequaris.
- Per solve gratias impigrè,
Ut sæpius pascaris.

V.

Erga Recreationem.

- Post Mensam curas abijce,
Ne cassa Mens gravetur.

Z 3

Aptam

Aptam Quietem elige,
Ne Corpus enervetur.
Honestâ Verba loquere,
Ne Spiritus laxetur.

VI.

Erga Somnum.

Somni Quietem excipe,
Ut fortè moriturus.
Arcana Mentis discute
Ut Judicem passurus.
DEI favores recole,
Ut plures percepturus.

VII.

Erga Reditus.

Moderata Procuratio
Secundùm Necessitatem.
Studiola Conservatio
Secundùm Æquitatem.
Recta Dispensatio
Secundùm Pietatem.

Punctum III.

Subinde accuratè perpende motiva, quæ te specialiter
pellere debeant ad tui curam Omnibus alijs anteposita
quorum

Primum est illâ Servatoris Sententiâ Matth. 16. in
tum; *Quid prodest Homini, si Mundum universum lae-*
tur, Anima vero sua Detrimentum patiatur? aut quomodo
abit Homo commutationem pro Anima sua? Unde Sicut
c. 29. monet; *Recupera Proximum secundùm Veritatem*
tuam, & attende tibi, ne incidas. Atque hoc ipsum
firmans S. Bernardus ser. 18. super Cant. *Si sapias, in-*
Concham te exhibebis, & non Canalem; hic siquidem
simul & recipit, & refundit; illa vero, donec impleretur
expectat, & sic, quod superabundat, sine damno suo
municat.

Secundum, quia sicut S. Ignatius suos monere solitus
persuasum sibi habere debet, se in medio Nationis præter
que perversæ, & non cum perfectis planèque Sapien-

hominibus vivere, atque adeò, ne, ut Olex c. 4. dicitur, sicut Populus, sic Sacerdos, & luem Peccati ab Infirmis, quibuscum agit, contrahat, Salutaribus priùs Antidotis, Orationis, Mortificationis, Humilitatis, aliarumque virtutum bene armandus est.

Tertium, quia hæc sui ipsius Cura & virtutis studium plùs salutem Proximi promovendam conducit, quàm Doctrinæ & alia quæcunque dona naturalia vel humana; illa enim, ut S. Ignatius sapienter advertit, interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum speret; unde S. Paulus ad Corinthios 1. c. 2. scripsit: *Sermo meus & Prædicatio mea non in persuasibilibus humana Sapientia Verbis, sed in ostensione Spiritus & Virtutis, ut Fides vestra non sit in Sapientia Hominum, sed in Virtute DEI, non in Sapientia Verbi, ut non evacuetur Crux Christi.*

Punctum III.

Ut ergo tantò faciliùs & efficacius hanc tui ipsius Curam suscipias, ante omnia commendatum tibi sit triplex medium, scilicet

- Studium Orationis avidissimum
- Ad obtinendam Gratiàm.
- Studium Mortificationis continuum,
- Ad purificandam Conscientiam.
- Studium Humilitatis necessarium
- Ad cavendam vanam Gloriam.

Quorum primum quidem requiritur, quia *qui rectè novit vivere, novit & rectè vivere*, teste S. Augustino. Secundum, quia *qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum Concupiscentiis suis*. Gal. 5. Tertium, quia *perit omne, quod operatur, si non in humilitate custoditur*, ut rectè S. Gregorius dixit:

Deinde ne, dum amas pericula, pereas in illis, sequentia vitia velut Syries Sacerdotum peculiari studio devita, & ideo

- Degesta Vinum modicè
- Ob vitandum Scandalum.
- Age cum Feminis Angelicè
- Ob cavendum periculum.

Tracta pecuniam cautè

Ob fugiendum vitium.

Denique frequenter te recollige, & renova; quia, ut Gregorius rectè monet, *si lassescere ab inchoatis bonis volumus, valde necessarium est, ut inchoare nos quousque crederemus.* Hinc & Christus Apostolis Marc. 6. dixit; *Venite in desertum locum, & requiescite pusillum.*

MEDITATIO III.

pro 7. Die.

DE CHRISTI SEPULTURA ET DESCENSA
AD INFEROS.

Scopus.

Charitatis erga Defunctos exercenda studium,

Punctum I.

Confidera I. Quanta cum charitate & reverentia Josephus ab Arimathæa, & Nicodemus Corpus Christi sepelire mandarint, utpote quod firmissimè crediderunt, esse ipsius Corpus, quod ad exolvendum Redemptionis humanæ pretium æterno Patri oblatum fuit.

Confidera II. Quàm gratum fuerit hoc obsequium Christo; si enim jam olim DEO tantopere placuit obsequium Elizabeth Senioris in mortuis clam noctu sepeliendis, ut illud testatur S. Angelus Raphaël commendans dixerit: *Quamvis orationem tuam cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas parvulum tuum, & mortuos abscondebas in domo tua; & sepeliebas eas, ego obtuli orationem tuam Domino.* Teb. Quamto magis placuisse credenda est Sepultura ipsi DEO, eo tempore, quo ab omnibus derelictus aut sepultus non fuit, xere omnino, aut parùm honorificam accipere debebat, cum tanta charitate & liberalitate præstita.

Confidera III. Quàm præclaram occasionem, hanc charitatem Christo exhibendi habeat quisvis etiam Sacerdos Curiam Animarum gerens, si cum debitis Cæremoniis & sincerâ Miserationis affectu mortuos suos Parochianos ad Sepulturam deducat; quàm longè præstantiorem Myrrham & Animæ Gratificationis videlicet & Sacrificij, ipse adhibeat, gratissimè

ne aded non Defunctis modò, sed ipsi etiam Christo, qui
de Obsequium perinde, ac si sibi factum esset, acceptat, ex-
libeat. Vide proin, quomodo hactenus te hac in parte ges-
tisti, aut gerere deinceps velis. Colloquium.

Punctum II.

Confidera I. Cur Christus ad Inferos post mortem descen-
derit, scilicet ut Diabolis quidem aliisque Damnatis terro-
rem incutiens ostenderet, quem Peccatis suis tam graviter
offendissent, quàmque spem Homines damnati habere po-
tissent Redemptionis, si per veram Penitentiam ejusdem
participes se facere voluissent; eos verò, qui in Limbo &
Purgatorio degebant, eductos, secum in Paradisum cælestem
deduceret, sicque etiam Charitatis erga Defunctos exercen-
de pulcherrimum Exemplum relinqueret.

Confidera II. Quàm copiosa omnibus quidem Homini-
bus, sed præcipuè Sacerdotibus suppetat Occasio hanc Chri-
sti Charitatem imitandi, ut qui ex Officio suo tenentur, &
Sacrosanctum Missæ Sacrificium pro ipsis offerre, & Ecclesia-
sticam Sepulturam præstare, & Preces pro Defunctis ab Ec-
clesia præscriptas offerre, & præterea etiam per Exhortatio-
nem tam privatam, quàm publicam alios ad similem Cha-
ritatem exhibendam incitare possunt, sicque Misericordiam
juxta mensuram maximam, scilicet bonam, confertam, co-
gruatam, & supereffluentem dispensare in finem Defun-
ctorum.

Confidera III. Quomodo hactenus hanc occasionem æsti-
mâris & arripueris, & deinceps quoque arripere velis. Col-
loquium.

Punctum III.

Confidera I. Quàm multa potentiâque motiva habeat
Sacerdos ad hanc Charitatem Defunctis præcipuo studio ex-
hibendam; nam si i. se ut Pastorem consideret, earum Ani-
marum, quæ fortè ex ejus Parochianis in Purgatorio hærent,
non æquissimum videtur, ut Oves tam pretioso Sanguine
Christi emptas, in gravissimum Purgatorij ignem delapsas
ex tali incendio liberare studeat? an non timebit S. Augusti-
ni increpationem dicentis: *Cadit Asinus, & omnes eum sub-
levare festinant: Clamat Porcus, & ceteri cum eo Porci*
clama-

clamare non cessant: Clamat inter tormenta Fidelis, & est, qui eum eripiat. Ecce & fra Inhumanitas. 2. Si Sacerdotem spectet, qui potestatem accepit, panem & vinum Eucharisticum offerendi; an non ipsi potissimum conveniat Tobia Senioris monitum Tob. c.4. Panem tuum & vinum tuum super Sepulturam Iusti constitue? 3. Denique si ut Legatum à Christo ad Animas in caelestem Patriam delectandas consideret, an non æquissimum iterum videbitur, si sicut eos in vitæ itinere peragendo tam sollicitè promovit, ita in termino jam propè constitutos non deserat, ne, ut Jacobus Laynes Soc. JESU Generalis dicere solebat, iusta illis causa, Charitatem suorum Ductorum velut impeditam & mancam accusandi, & querendi, se extremo in itinere, eoque loco destitutos fuisse, ubi nullam omnino subsidii opem afferre queant.

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc motiva, & veluti etiam ex capite æstimanda, quòd, cum Sacerdos frequenter peccandi occasiones habeat, ipsiusque peccata aliter Hominum peccatis longè graviora sint, meritò gravius etiam Purgatorium timere debeat, quàm alij; à quo tamen celebrandi efficacissimum est remedium, si quàm plurimas Animas ex hoc Igne liberare studeat, tunc enim sperare potest impletum iri illud Christi: *Qua mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis. Luc. 6. Et Beati misericordiam quoniam misericordiam consequentur. Matt. 5.*

Confidera III. Quomodo hæc media hucusque adhibeatis, & deinceps etiam adhibere velis. Colloquium.

Vide etiam Ludovicum de Ponte p. 5. Medit. 1.

Conclusiones.

I. Ergo audi Siracidem c. 22. monentem: *Supra mare am plora; defecit enim lux ejus, seu occasio seipsum juvandi, & meritorie operandi.*

II. Ergo exclama cum S. Maria Magdalena de Pat. quantum, DEVS meus, tuam Majestatem orare debemus pro Animabus illis miseris, quæ ad te videndum & fruendum anhelant! O pietatem! O pietatem! O misericordiam! O misericordiam! O Sanguis Christi descende, descende, hæc Animas libera! O pauperulæ, quæ tantum patimini

anihilominus estis ita hilares ac contentæ ! Omnium Mar-
tyrum tolerata supplicia sunt ad instar amœnissimi viridarij
aspectu eorum, quæ in Purgatorio exantlantur.

III. Ergo audi & S. Paulum hortantem 1. Cor. 8. *Vestra
abundantia illorum inopiam suppleat ; & illorum abundan-
tia sit vestra inopia supplementum* ; si scilicet ad Cælos ve-
nerint. Legatur etiam l. 3. c. 48.

QUARTA HEBDOMAS.

Hujus Hebdomadæ, quæ ad viam unitivam spectat, po-
tissimus Scopus est, gaudiorum & fructuum, qui ex per-
fecta cum DEO Unione seu A more oriuntur, magnitudinem
considerare, & ex tali consideratione majus in se Eiusdem U-
nionis seu Amoris desiderium excitare. Cùm verò hæc ma-
gnitudo ex ipsius Christi velut Capitis nostri gloriosa Re-
surrectione & Ascensione clarissimè eluceat, ideo meritò de
his Mysteriis Materia pro Meditationibus hujus Hebdoma-
dæ præscribitur.

MEDITATIO I.

Pro 8. Die.

DE GLORIOSA CHRISTI RESUR- RECTIONE.

Scopus.

Desiderium futura Resurrectionis.

Tessera.

*Scio, quòd Redemptor meus vixit, & in novissimo die de
terra surrecturus sum. Et rursus circumdabor pelle mea,
& in carne mea videbo DEVM Salvatorem meum. Job. 19.*

Punctum I.

Considera I. Quomodo contigerit hæc Resurrectio, sci-
licet per unionem Animæ Christi cum Corpore, & commu-
nicationem Beatitudinis ipsi Animæ, Dotum verò glorioso-
rum, puta Impassibilitatis, Agilitatis, Subtilitatis, ac Clari-
tatis ipsi Corpori factam, & quidem in summo gradu, prout
summa Christi Virtus & Sanctitas merebantur.

CON-